

CAPUT TERTIUM

DE

Jure publico in specie Romano-germanico.

§phus I.

De Indole & Naturâ *Juris publici Romano-germanici.*

U Visce jam præcognitis progredimur paulò proximius ad nostram in specie
N *Jus publicum Romano-germanicum*, quod tanquam *Jus publicum particulare* soli Imperio Romano-germanico proprium fundatur in *Principiis universalibus* per Recessus Imperii, Capitulationes cæsareas, Pacta & Pacificationes, ad præsentem Imperii nostri Statum determinatis: est itaque *Jus publicum Romano-germanicum* Complexus Legum, ad Statum Imperii Romano-germanici, ejusque Gubernationem & Conservationem principaliter ac per se pertinentium; unde & eadem fuit ejusdem in specie *Jurisprudentiæ publicæ* Definitio: quod sit habitus practicus, Leges publicas & fundamentales Imperii Romano-germanici, resque iis connexas rectè intelligendi & dextrè adplicandi ad Casus speciales in eodem Imperio obvenientes, ut adpareat quid justum in iis sit, atque injustum? Hæc verò *Jurisprudentia publica* præsertim in nostro Imperio vel eò magis est necessaria, quò magis anomala, & latius extensa est *Civitatibus Romano-germanicæ* forma: sua quippe sunt Jura specialia *Imperatoribus*, & singulis *Imperii Statibus*: alia *Electo-ribus*, alia *Principibus* tum novis, tum antiquis: alia *Comitibus*, ac *Prælatibus*, alia *Civitatibus*, alia diversis diversorum *Territoriorum Dominis*: sua porrò sunt Jura specialia *Nobilitati immediatæ*, atque *Ordini Equestri*: sua demùm *Sacerdotio*, & sua *Imperio*, ut adeò nullibi magis intersit, hanc *regiam Jurisprudentiæ Partem* novisse, idque vel eò magis, quò exactius ad ipsam *Imperii* nostri Conservationem primariò attendere oporteat, ne dum *Cæsari* quid tribuimus, in *Jura Statuum* impingamus, *Ordinum* libertatem vel nimium extendamus, aut nimium restringamus, sed ut sua cujusque Jura intrà justos quæque limites dimetiamur. — Immò hæc *Juris publici Scientia* in nostro Imperio inde eò adhuc magis requiritur, quò plures diversæ in eodem vigent *Religiones*, quibus per *Jus publicum* cum Termini, tum cætera sua Jura definiuntur, id quod circa hanc præprimis Materiam valdè intricatam, ad evitandas plurimas inde emergi solitas Turbationes, vel maximè fuerit novisse. Rideant ergò *Extranei* rerum *Imperii* nostri publicarum imperiti nostram in excolendo *Jure publico* Curam atque Sollicitudinem: imprudentiæ illos arguent ex propriis *Patriotis* illi, quibus Munere *Legationum* fungi, aut alia negotia publica in nostro

Im-

Imperio aliâ occasione pertractare contigit, aut continget unquam, qui *Notitiam Imperii* nostri, quam in *Academiis* neglexerunt, ac vel acquirendi occasionem non habuerunt, ferreo labore nimis serò comparare debuissent, vno ore profitebuntur.

§phus II.

De Jure publico Germanicæ primævo.

Supra jam notavimus, ab Origine & Mutatione *Republicæ* etiam haberi Originem ac Mutationem *Juris publici*, unde *Jus publicum germanicum* propriè loquendo, ortum suum trahit, ab eo tempore, quo Divisione amplissimi *Francorum Imperii* inter *Ludovici Pii* filios facta per *Pactum Verdunense* a. 843. *Germania* tanquam *Regnum sui juris*, assignata fuit *Ludovico* inde dicto *Germanico*: Enimverò sub *Imp. Carolingicis*, & diù quoque post illos, pauca admodum *Leges publicæ* extiterunt, quod mirum non est, ubi tam ampla *Regum* potestas, qui omnia pro arbitrio disponunt: amplissimam verò *Carolingicorum* fuisse potestatem, nemo est, qui ignorat; *Carolus* equidem non nisi in *Comitiis* *Leges* ferebat, sicut & hodiè obtinet: ast *Comitia* hæc tantum adhibebantur *Consilii gratiâ*, unde *vota Ordinum* in illis erant merè *consultativa* potius, quam vel in nimè *decisiva*: quemadmodum enim *Princeps* in *Negotiis* gravioribus adhibere solet *Consiliarios*, ita olim *Imperator* non nisi in *vim Consilii* *Consensum* expetiit *Procerum Imperii*. Omnes verò istæ *Leges* à *Carolo M.* conditæ, quarum pauca *Statum publicum*, plures *Statum ecclesiasticum* concernebant, à *Salusio* collectæ, extant sub nomine *Capitularium Francorum*.

§phus III.

De variis *Juris publici germanici* Mutationibus atque Incrementis,

Crescente ac vel mutatâ *Republicâ* sensim excrevit ac vel mutatum fuit nostrum *Jus publicum*, & primùm quidem sub *Ottone M.* duplicatam fortitur Denominationem, *Romano-germanicum*: quando videlicet sub eodem gloriosissimo *Imperatore*, nostra *Germania* cum *Regno Longobardico*, ipsoque *Imperio Romano* nexu perpetuo fuit conjuncta. Sic sub *Imperatoribus*, *Ottone* *M.* subsecutus, cum ipso *Legum fundamentalium* numero sensim adauctum fuit *Jus publicum Romano-germanicum*, proût res *Ecclesiæ*, aut causæ *Feudorum*, aut *Bellorum* rationes id exposcebant: sic ubi sumamus *Pontifex* cum *Henrico IV.* *Imp.* propter *Investituram* *Episcoporum* per *annulum & baculum* factam contendebat, quatenus per hoc *Episcopis* non tantum sæcularia Bona, sed ipsa etiam *Potestas spiritualis* ab *Imperatore* concedi videretur, celebris tandem *Transactio*

Ca-

Calixtina, a. 1122. nata est sub *Henrico V. Imp.* quâ *Capitalis* libertas eligendi Episcopos restituta, & investitura *per Sceptum* fuit introducta. Porro cum inclita nostra *Natio germanica*, de *Curiâ Romanâ*, ratione Annatarum, Beneficiorum, Collationum, aliarumque id genus *Reservationum Pontificiarum*, diu fuisset conquesta, hisce tandem querelis ac gravaminibus Medelam attulit *Concilium Constantiense*, vnde ejusdem *Decretis* utuntur satis favorabilibus, & sub *Alberto II.* Moguntia ab *Imperio* acceptatis, paucis tamen ad effectum deductis, ipsa demum *Concordata Germaniæ* inter *Fridericum III. Imp.* & *Nicolaum V.* a. 1448. *Aschaffenburgi* conclusa provenerunt. Sic ratione *Belli Schmalcaldici* a. 1555. in *Comitiis Augustanis* condita fuit *Pax Religiosa*, quâ primùm *Jura Catholicis* propria, communicabantur cum *Protestantibus*, vti postea ratione *Belli tricennalis* exorta est ipsa *Pax Westphalica*: quæ omnes præter alias in *Imperio* nostro Romano-germanico *Leges* sunt *publicæ ac fundamentales*, quatenus ipsum *Civitatis* nostræ *Statum publicum* primariò concernunt, ac vel ipsam *Regiminis formam* adficiunt.

§phus IV.

De novissimâ *Juris publici Romano-germanici* facie sub *Maximiliano I. Imp.*

Enimverò ante tempora *Maximiliani I. Imp.* *Leges* atque *Imperii Recessus* ut plurimum fuere neglecti, neque in scripturam redacti: quippe *Status potentiores* non comparuere in *Comitiis*, hæc comparendi necessitate vel solis *Imperii Civitatibus* incumbente, quæ etiã solæ & unicæ erant sollicitæ in *Legibus* consignandis, vnde omnes *Recessus* ante *Maximilianum* conditi, ex ipsis *Civitatum Archiviis* peti debuerunt. Ast tempore *Maximiliani I.* egregia facta fuit Mutatio: mortuo namque a. 1496 *Sigismundo* Archiduce Austr. omnes & singulæ *Terræ Austriacæ* ad vnum devolvebantur ipsumque *Imperatorem*, ab a. 1362. inter *Alberti II.* filios divisæ: præterquàm quod per Matrimonium filii sui Archiducis *Philippi* cum *Joannâ*, unicâ *Ferdinandi Catholici* hærede, ipsi *Domui Austriacæ* cæteròquin sat potenti, tantus tamque spectabilis fieret accessus: vnde *Status Imperii* ab *Imperatore* nimium prævalido sibi timentes, varia nolentes volentes *Pacta*, & *Conventiones publicas* iniierunt: & tunc primùm exactiùs servari cœperunt *Comitiorum Decreta*, *Pactorum Tabulæ*, aliaque *Acta publica*.

§phus V.

De septem majoribus *Juris publici Romano-germanici* Epochis.

Ast seriùs in *Sistema* redigi cœperunt, de quo antequàm fusiùs tractabimus, præmittendæ veniunt septem majores nostri *Juris publici Romano-germanici*

nici Epochæ eâ Vicissitudines, quarum prima statim incipit sub *Ottone M.* ubi Regnum *Germaniæ* cum *Longobardico*, ipsoque *Imperio Romano* fuit conjunctum: vnde eminentiori Prædicato: *sacri Imperii Romano-germanici* (das *H. Römische Reich deutscher Nation*) ejusque Rex titulo: *Augusti à Romano-
rum Imperatoris* Jure perpetuo vtuntur. Altera contigit sub *Henrico IV.* Imp. qui primus à *Gregorio VII. P. Banno ecclesiastico* fuit notatus, Exemplo alias inaudito, quo postea sub *Henrico V.* Imp. celebris illa *Transactio Calixtina* fuit exorta. Tertiam *Juris publici Romano-germanici* Periodum dederunt *magni Interregni* tempora, ubi post obitum *Conradi IV.* Imp. ab a. 1254. usque ad *Rudolphi Habsb. Electionem*, per integros *XIX.* annos *Imperium* legitimo destituebatur *Capite, Comitibus* atque *Imperii Tribunalibus* clausis, Turbis, Diffidationibus, Bellis atque Rapinis omnia fasque deque vertentibus: vnde inter *Status* aliosque *Privatos* mutua defensionis Pacta, Austregæ, diversaque *Ordinum* Jura promanarunt: inde incrementa fecerunt *Urbes Imperiales*, atque *Nobilitas immediata*, præsertim extinctis *Ducum Francorum, Suevorumque* Familiis: crescente indies *Superioritate Statuum territoriali*, atque exorto demum *Electoralis Collegio* antè prorsus incognito. Quarta oritur Mutatio sub *Carolo IV.* Imp. quando per *auream Bullam* velut primam *Imperii nostri Constitutionem pragmaticam*, prior *Juris publici Romano-germanici* hætenus soli *Observantia* innixi incertitudo fuit sublata, indefinita *Imperatoris* atque *Electorum* Jura jam primam definita, ipsaque *Imperii Forma* hucusque incognita, jam primam certa reddebatur. Quinta atque principalior nostri *Juris publici* Epochæ Originem suam debet *Maximiliano I.* sub cujus glorioso Regimine *Imperium Romano-germanicum* novam veluti faciem induere cepit, *Judicio Camerali* a. 1495. in Comitibus *Wormat.* instituto: *Jure Austregarum* confirmato: per *Constitutionem de Pace publica eâ civili profana* (königlicher Landfriede) *Jure manuario* tam fatali, penitus eradicato: *Imperio* in Comitibus *Augustanis* in *decem Circulos* diviso: ipsoque *Regimine* diversis *Constitutionibus* aliis in presentem serè *formam* redacto. Sexta occurrit Vicissitudo sub *Carolo V.* Imp. cui tanquam *Principi* nimis præpotenti prima ab *Electoribus* præscripta fuit *Capitulatio*, post *Coronationis* solennia jure jurando firmata, modo ab omnibus *neo-Ellectis* tanquam præcipua *Imperii nostri Lex fundamentalis* in perpetuum confirmanda. Sub eodem *Carolo V.* a. 1521. in Comitibus *Wormat.* publicata fuit *Matricula Imperii*: a. 1555. in Comitibus *August.* condita *Pax Religiosa*, atque *Ordo Executionis* decretus. Septimam denique atque ultimam nostri *Juris publici Romano-germanici* Periodum ipsa terminat *Pax Westphalica*, *Osnabrugæ & Monasterii* celebrata, per quam *Electorum* æquè ac reliquorum *Imperii Ordinum* Jura *Majestatis* æmula sensim acquisita, lege perpetua fuere

confirmata, Jura etiã vtriusque *Religionis*, receptis quoque *Reformatis*, stabilita, *Corpus protestanticum* ab ipso *Catholicorum Corpore* certis Legibus divisum, *octavus Electoratus* neo-introductus, plurimã *Statuum* Controversiã solenniter definitã; ipsaque totius *Imperii* ejusve *Regiminis formã* itã universaliter constructa, ut ideò hæc *Pax Westphalica* merito adpellatur ipsum *Imperii nostri Palladium*. Quãvis intereã per *Recessum Imperii novissimum*, per *Pacem Novio-magensem*, *Ryswicensem*, atque *Badensem*, per *nonum Electoratum*, &c. diversas nostrum *Jus publicum* hucúsque subiërit Mutationes, hæc tamen omnes ipsam *Imperii nostri Structuram* adeò necdũ alterarunt; quin minas itã substantialiter immutarunt, ut ad novam *Juris publici Periodum* propriè constituendam videri possent sufficientes:

§phus VI.

De diversis *Juris publici Germaniæ* Natalibus.

Ex jam dictis adparet, quod si quæstio sit de *Jure publico Germaniæ primævo*, eẽ generaliter tali, illud ortum suum habeat cum ortu *Imperii germanici*: quod si quaratur de *Jure publico Romano-germanico* quã tali in specie, hoc ortum suum trahat ab ipso *Germaniæ nexu cum Imperio Romano*: si verò præcisè sit quæstio de nostro *Jure publico præsentis*, quale hodiè in *Imperio* viget, istud ad tempora *Maximiliani I. Imp.* debeat referri.

§phus VII.

De *Jure publico Romano-germanico* sensim in *Sistema* redactõ.

At seriùs in *Sistema* fact redactum: Equidem ante *Maximilianum I.* plurimi in ipsum *Jus publicum* veluti *Sistema* Commentarios scripserunt, qui hodiè tamen aut exiguum, aut ferè nullum suppetitant vsum: sic *Leopoldus de Babenberg*, Ecclesiã Moguntinã Canonicus, postea Episcopus Bambergensis, Seculo XIV. in hoc *Jus publicum* edidit *Commentarium*, cui plurimum ex *Jure Canonico* atque *Civili* promiscuè inseruit, purè scribendo de *Juribus Cæsaris*, nihil de *Jure Statuum* commemorando. Item *Petrus ab Andlo*, Canonicus Colmariensis, collegit *Acta Imperii publica*, sed irritò ferè Conatu: ista namque *Systemata* omninò manca erant, atque imperfecta, quã in seculis subsequentibus per varias *Imperii Constitutiones*, præsertim per *Instrumentum Pacis Westphaliæ*, plurima in *Imperio* fuerint innovata, hisce priorum seculorum *Authoribus* incognita. Pleniùs *Juris publici Romano-germanici* Fontes examinare cœpit seculo XV. *Dominicus Arumæus* Jenensis, qui potissimum *Juris publici Sistema* certis *Dissertationibus*, quinque distinctis *Voluminibus* absolvit, quem feliciter secutus est *Christoph. Lehmannus* in *Chronico* suo *Spirensi*, pluresque alii magni nominis *Scriptores* recentiores ævi.

Sphus VIII.

De Quæstione: an expediat, *Jurisprudentiam publicam* tradere in *Academiis*?

Isdem temporibus, quæ paulo penitiùs inquiri cœperat in ipsum *Jus publicum*, suborta est quæstio: an liceret *Jurisprudentiam publicam* tradere in *Academiis*? quatenùs Privatorum non esset noscere, atque inspicere *Arcana Principum*: at mox composita Lis est, quin hodiè vel minimum desuper ampliùs super sit dubium: tùm, quod non *Arcana Imperii*, sed ea, quæ publicis *Historiarum Monumentis*, atque *Imperii Legibus* comprehenduntur, in *Jure publico* doceantur: tùm quod *Jurisprudentia publica* sit pars principalior *universæ Jurisprudentiæ*, quæ antequàm sive *Vitam civilem*, sive *Aulam* ingrediamur, nos eruditos satis atque idoneos reddere debet ad *Rempublicam* in Partibus nobis credendis ritè gubernandam, immò quam addiscere vel eo magis necessarium est *Juris-Consulto*, quo magis *Imperatoris & Statuum* interest, totique *Imperio* proficuum, dari Viros, qui ejus structuram nôrint, & sic ad *Negotia publica* scitè administranda possint adhiberi. Verùm tamen præ omnibus cavendum est, ne fortè aliquandò *Negotiorum publicorum Gestores* in *Potentiorum Controversiis* nimia utamur Licentiâ, ne vel impingamus contra *Jura Caesaris*, aut *Principis* alterius præpotentis, sed potiùs reflectere oportet ad aureum illud *Parcœmium*: difficile est scribere de illis, qui possunt præscribere, & periculosum de illis judicare, qui valent condemnare. Vide J. P. O. art. V. §. 50.

Sphus IX.

De vulgari antiquâ *Juris publici* tradendi *Methodo*.

Quùm interim hoc ipsum postea *Jus publicum* explicare cœperint *Juris-Consulti*, in eodem tradendo varii variâ usi sunt *Methodo*: Quidam ex *Jure civili* potiùs, quàm ex ipsis *Legibus Imperii fundamentalibus* hanc doctrinam declarârunt, *Jus Romanum* in fundamentum vocantes, ut à moderno *Imperii* Statu prorsùs alienum: sicut enim hodierna nostri *Imperii forma* à antiquâ *Reipublicæ Romanæ structurâ* toto cœlo discrepat, ita quoque *Jus publicum Romanum* nostræ *Civitatis germanicæ* Statui ne vel minimè convenit: immò quàm parùm *Leges Imperii nostri fundamentales* alteri conformes sunt *Reipublicæ*, tam parùm quoque *Leges Romanæ* fundamentum esse possunt nostri *Juris publici*; sic Authores non nulli summam nostri *Imperatoris* Potestatem ineptè fundârunt in famosâ *Lege Rbodîâ de jactu*: *Electores*, *Provinciarum Præsides*, ipsumque *Saxonem* velût *Imperii Archi-Marescallum*, Præfecto *Prætorio* comparantes, quorum Authorum *Duces* erant: *Arumæus* J. C. *Daniel Otto*, *Paurmeisterus*, *Sprengerus* &c. Vaude emergit, istos *Jurisprudentiæ* Deditos oleum

& operam perdere, qui ex *Bartoli*, similiumve Traditionibus, hodiernum *Imperii Romano-germanici Statum* dimetiuntur. Nec inde tamen *Leges civiles*, earumve *Rationes* ab *Instituto nostro* penitus proscribendas esse concludimus, quin potius fateamur, multa in iis, *Juri naturæ & Gentium* consentanea reperiri, quæ formando firmandoque *Statui nostro*, *Statusque Rationi* adminiculentur. Hisce ergo utamur ita, ut ne dominantur *Instituto nostro*, sed ancillentur, æserviant.

Sphus X.

De falsis plurimorum *Juris publici Doctorum* Hypothesibus.

A lii quidam secuti sunt *Principia Domestica*, æ magis genuina, veluti *A Herman. Convingius*, primùm *Medicus*, dein *Studium juridicum* teclatus, & *Professor Helmstadiensis* factus, quem insecuti sunt alii, præsertim *Puffendorffius*, & *Hyppolitus à Lapide*: *Principia autem Domestica* isti sequuntur, qui *Statum Juris publici modernum* bene separant à *Statu publico Juris antiqui*, rectam inter utrumque *Comparisonem* instituentes: sed & isti hæc sua *Principia* falsis plerùmque *Hypothesibus* adplicarunt: sic *Hyppolitus à Lapide* contendit, veram in *Imperio* *Majestatem* residere penès *Status, Imperatore* non nisi larvatam præ se ferente: ast *Libellus* iste a. 1647. sub *Anonymo* conscriptus fuit in odium *augustissimæ Domûs Austriacæ*, id quod satis ostendit *Icon* *Libro* præfixa, *Aquilam* repræsentans, ad quam deplumandam varii accedunt *Reges* atque *Principes*; plurimos, qui tempore, quo *Liber* prodiit, vixere, *Juris publici peritos* conjectura tetigit, quod sint ejusdem *Libelli* *Authores*: ast vel maximâ tamen, magisque fundatâ penès *Phil. Bogisl. Gemnizium*, ex *Holsatiâ* (*Hollstein*) oriundum, antea *Militem*, post *Sueciæ Historiographum* residente. Sic *Puffendorffius* æque sub *Anonymo Severini Monzambano*, edidit *Librum*, in quo talsam contexit *Hypothesin*: *Imperium* esse *Sistema Civitatum*, ad *Normam* videlicet *septem Belgii Provinciarum* fœdere inæquali junctarum. Alterius hujusmodi *Sistematis* *Author* est *Coccejus*, quem sequitur *Ludwigius*, ubi contendit: *septem* olim fuisse *Populos Germaniæ Principes*: scilicet *Suevos, Francos, Vandalos, Saxones, Longobardos, Thuringios, & Bavaros*, omnes à *Carolo M.* subjugatos, æ vel injuriâ temporum subpressos, post *Imperatores* verò *Carolingicos* sub *Conrado I.* quasi *Jure postliminii* restitutos: hosce *Populos Germaniæ Principes* hodiè adhuc repræsentari per *Status Imperii præstantiores*, scilicet: *Electores Saxonicum, Bavaricum, Brandenburgicum &c.* penès eosdem veluti *Numina Gentis majora* summam in *Imperio* residere *Potestatem*, reliquos *Status*, veluti *Numina Gentis minora* nonnisi ab illis *majoribus* suam habere *Potestatis* portionem; ast *Sistema* hoc totum quantum convellit vel sola *Pas-*
West-

Westphalica, quæ tanquam præcipua *Lex fundamentalis* æqualem omnibus *Imperii Ordinibus* Potestatem, Jure perpetuo attribuit. Vide Gottl. Sam. *Treveri* Diss. de Studiis Imperii R. G. ruinam procurantibus. *Helmst.* 1730.

CAPUT QUARTUM

DE

Recentiori Academica *Juris publici* tradendi Methodo.

§phus I.

De *Jure Naturæ & Gentium* ad Methodum hanc
servandam prærequisito.

De ipsa *Juris publici* tradendi *Methodo* jam plurimi disputarunt, ista tamen
semper præhabita, quæ ex ipso ejusdem *Discipline* Objecto, Formâ, &
Serie delimitur; Ast *Methodus* illa exactè servari non potest absque prævio
Jure Gentium, eû *publico universali*, omnis *Juris publici particularis*
Principio, Basi ac Fundamento: enimverò jam antè monstravimus, *Jus Gen-*
tium, eû *publicum universale*, ipsum esse *Jus Naturæ*, ad Statum integrarum
Gentium adcommodatum, quatenus nempè vti tamquam *privatum* Actiones
dirigit privatorum hominum, sic tamquam *publicum* Jura quoque atque Officia
Rerumpublicarum definit: vnde & resultare vidimus ipsam *Juris Gentium*,
eû *publici universalis* Definitionem, quod sit complexus Legum naturalium,
quæ Actiones integrarum *Gentium* ordinant. Jam videamus, quantum Aucto-
ritatis huic tribuendum sit *Juri Naturæ* in nostro *Jure publico Romano-ger-*
manico, ejus nec solida adquiri notitia, nec Controversiæ circa negotia Imperii
publica oriundæ, satis commodè poterunt dijudicari, nisi cum *Legibus Imperii*
fundamentalibus, quæ *propria Juris nostri Principia* constituunt, ipsa quoque
Juris naturæ Placita constanter conjunxerimus.

Quodsi enim scire *Leges* non est illarum *Verba* tenere, sed *Vim* ac *Potesta-*
tem, quam qui penitiùs introspicere voluerit, opus omninò habet, ut in veras
Legis cujusvis *Rationes* inquireat, frustra quoque is *Leges publicas* se scire cre-
diderit, qui earum *Fundamenta* satis cognita non habet atque perspecta. Quàm
itaque prima omnis *Juris publici Fundamenta* in ipso *Jure Naturæ* tanquam
Principio quaerenda sint, non possumus, quin hujus *Juris* Studium ad solidam
nostri *Juris publici* Cognitionem imbibendam, non vtile modò, sed planè ne-
cessarium esse defendamus. Sive verò ipsam *Juris publici S. R. I Doctrinam*
speciemus, sive ad *Praxin* ejusdem atque *Vitum* respiciamus, nusquam sanè
quidquam proficere sine *Juris Naturæ* auxilio poterit, qui *Nubem* pro *Funone*
amplecti noluerit. Hinc quoque est, quòd nostrum *Jus publicum*, ex quo
Juris